

Nu exista în lumea întreagă un loc mai bun
pentru șoricei decât patiseria Roșcatei Rúbai.

Veneau clienți de pretutindeni să le guste.
Din munți, din văi, din păduri și de pe mare.
Iar într-o bună zi...

...aroma de prăjitură era atât de puternică, atât de îmbietoare, iar glazura colorată atât de frumoasă și de strălucitoare, încât șoriceii au venit să mai vadă tortul o dată.

S-au ridicat în două lăbuțe și s-au urcat unul pe umerii celuilalt, până sus, balansându-se și încercând să-și păstreze echilibrul. Dintr-odată...

– Draga mea Rúbaí, acesta-i cel mai delicios tort aniversar din care am gustat vreodată!

– Mulțumesc mult, Majestate! a zis ea. Dar, fără ajutorul șoriceilor, nu ar fi fost nici pe jumătate atât de gustos!

Și, din ziua aceea, le-a îngăduit acestora să o ajute, iar ei au fost foarte bucuroși să lucreze cot la cot cu Rúbaí cea Roșcată, prietena lor!

